

el pont: de pedra

Radicals: Es veritat que ha caigut el Pic, però no ploreu, encara us queda el Pont...

El Pont de Pedra

periòdic satíric quinzenal

any I

girona 16 de Novembre de 1935

núm. 3

els ulls del pont

el canyer

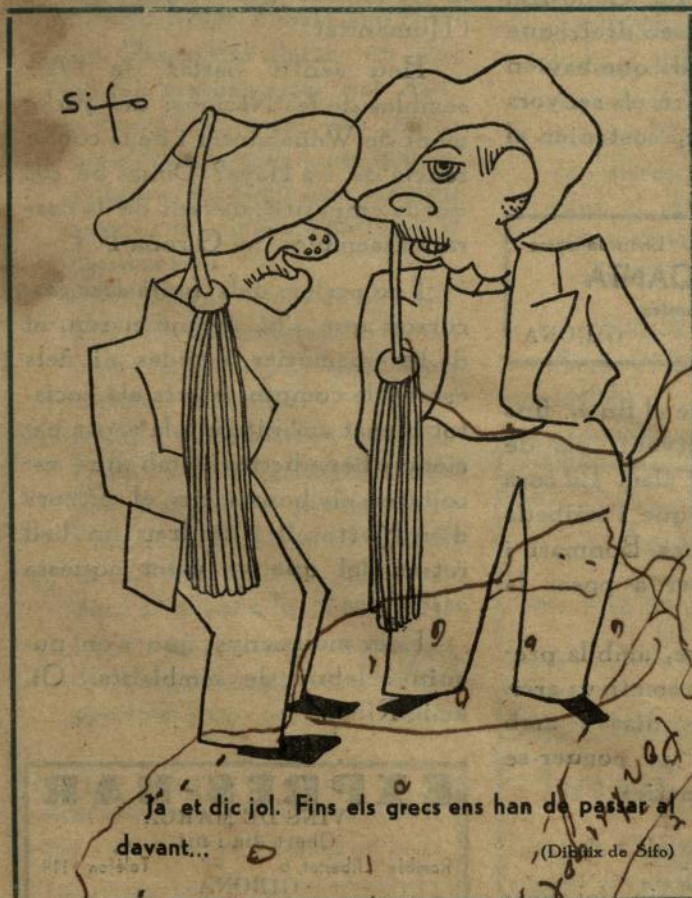
Entre les coses horribles a què la Ciutat em té condemnat a contemplar, posat a l'abast dels meus generosos ulls, fins el punt que gairebé em fa pesigolles al cap del nas, hi ha un canyer que neix i s'escampa i s'estarrufa amb ufana infinita tal com les varetes d'aquests ventalls monumentals de segle XV, o com la part essencial d'una escombra de bruc al servei del país dels gegants.

Al costat esquerra de la boca on acaba el rec del molí conegut per Sèquia Monar, hi ha aquesta mata de canyes vives i polsoses de ciment de Can Pau Perez. Jo, pobre, de mí, l'he volgut idealitzar per tal de treure totes les canyories malstrugues que la visió d'aquest canyer m'imposa. En el transcurs de les nits que la lluna magnífica i rutilant fa magarrufes amb les aigües tèrvoles del riu, he passat hores i més hores esperant que sortís d'aquest canyer alguna ninfa més a menys autèntica o alguna sirena més a menys refuladora que em vingués a fer companyia quan ni «el sereno» gosa passejar per la meva carcanada temerosos de l'alè glacial que el vent imposa al meu entorn.

Hi ha hagut vegades que, convertit en poeta, he volgut dedicar uns versos a la mata canyaveral que em trenca els meus somnis deurats. Però tot seguit l'inspiració meva ha sofert un colapse degut a què tot de sobte algun veí llança paquets d'escombraries al riu un exèrcit de rates sorgeixen del famós canyer i es barallen per arreplegar les deixalles de la mengia d'aquell veí, que com tants altres es desviuen en fer més llòbregues insanes, obeses grasses, tèrvoles, inhumanes, olents, espesses, remenades, i més municipals, les aigües del meu riu.

D'ençà que per la boca on mor el rec del Molí, és a dir pel punt on radica el canyer hi passen tots els residus de les clavegueres de Salt, el canyer encara és més infecte, les rates hi són més copioses i el color de ciment de les seves fulles apareix més anta que mai.

Aquesta plaga visual em tortura. No és fàcil que men vulguin deslliurar arrancant

Ja et dic jo! Fins els grecs ens han de passar al davant...

(Dibuix de Sifo)

25 cts.

*Espero que no p...
con l'entendre van de orde.
que me he de regalar*

*Q
Q
Q*

el pont de pedra

aquesta mata de canyes que se'm claven als ulls com uns dards malèvols. Segurament abans de suprimir aquest canyer substituïran les pedres que són essència de la meva personalitat per altres artificials. Ben segur que serà preferit substituir el Campanar de Sant Fel·liu o el de la Catedral per alguns altres de llosetes de ciment armat abans no tallin una

sola d'aquestes canyes que són la vergonya de les vergonyes del riu i la tortura de les tortures d'EL PONT DE PEDRA. A Girona pot ocórrer tot menys la supressió del canyer.

Per què? Misteris inescrutables! Potser en Pau Pérez, hi guarda entre rates i ratolins la seva immensa fortuna.

Aneu-ho a saber!

cues de rata

els tres fets de la quinzena

La darrera quinzena, ha estat pròdiga en aconeixements futbolístics. Hem tingut de tot — Bon partit. — Bon ball i bona reunió general.

El millor ha estat el partit. El més fantàstic el ball i el més divertit l'Assemblea extraordinària.

Qui no s'acontenta és perquè no vol.

i quin ball...

Ja podeu repassar tots els historials dels balls que s'han realitzat al nostre flamant Teatre Municipal (abans Principal i abans de la «Reina Regente») i no en trobareu cap, que hagi superat al que amb motiu de les Fires, va organitzar el Girona F. C.

«Jolgorio, alegria i plaer» i tot plegat ben amanit amb aquell seguit de fantàstiques dones, que eren la «sal i gràcia» de la vetllada.

Un èxit, en tots els sentits...

capítol de distincions

I a l'hora de fer l'elogi, dels protagonistes de la gran festa, posem-hi en primer terme, al gran Manel Masdevall, l'home que una setmana, va poguer reunir el fantàstic lot de regals, que foren oferts als assistents al ball.

Posem hi després a l'heroi desconegut el flamant Triadú (jr) que va passar-se hores enteres, entregat a la tasca feixuga d'arreglar

el Teatre i fins va fer-se acreditor d'una bella distinció per part de l'alcalde senyor Tomàs.

I finalment, no descuidem als artistes com Fiol als insubstituïbles com en Mascort, als que per tot els trobes com en Simón, i a tots els herois de la jornada.

S'han perdut diners, però heu quedat bé

i les entrades falses

El més bonic del ball, va ésser un número còmic del qual bona part del públic va restar ignorant. El fet concret és el següent: Una colla de la Fira Comercial, es presentà al ball i utilitzant uns tiquets especials, pretenien entrar al ball sense passar per la guixeta.

No cal dir, que el «jolgorio» que va armar-se va ésser de pronòstic. En Vich i en Gallostra, volgueren exercir el seu dret, que els hi donava l'entrada que havien rebut. Per la seva part, els senyors Triadú (jr.) i Saliné, sostenien el criteri oposat.

Casa de menjars i begudes. Línors de marca

CASA GARGANTA

Preus Econòmics

Cort-Reial, 4

GIRONA

Naturalment, que al final, fins hi tingueren d'intervenir els de «Assolto» i el gran Palau. La cosa es complicava i sort que l'arribada dels regidors senyors Bonmatí i Aragó, va servir per a posar la pau.

I naturalment que, amb la presència del senyor Bonmatí, va arribar també «la concordia» i amb santa conllevància va poguer-se arreglar aquest galimaties.

apostes

Ens apostem un peix del bro-

llador de la Devesa, a que no endevinen el número de llotges que foren venudes en aquest ball, ni tampoc el número de les que foren regalades esplèndidament als directius.

I fins diriem el número d'invitacions d'arròs, que es repartiren determinats socis del Girona.

Es clar, que d'aquesta forma, havien de perdre diners al ball...

quera joier = les més grans novetats

parlem de l'assemblea

La magnífica assemblea de socis, que amb la bona intenció de fer conèixer als incondicionals, l'estat econòmic del club, va convocar el President del Girona, passarà a ben segur, a l'història de les millors gestes que recorda l'Humanitat.

Heu sentit parlar de l'Assemblea de les Nacions; del parlament de Wensminter i de la conferència de La Haya? Doncs bé, tot queda empetitit, davant de la darrera assemblea del Girona F. C.

I no parlem dels fantàstics discursos que s'hi pronunciaren, ni de les memòries llegides ni dels estats de comptes oferts als socis. tot plegat amanit amb la santa paciència benedictina, amb que escoltaren els bons socis, el discurs d'en Martorell i tindreu un bell retrat del que va ésser aquesta assemblea.

I per molts anys, que s'en puguin celebrar de semblants. Oi, amic Ribas?

Carril Auto - Service

Gasolina Gas-oil

Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

EXPRES-BAR

VINS DE MARCA

Obert dia i nit

Rambla Llibertat, 6

GIRONA

Telèfon 119

el pont de pedra

Després dels 2 a 1, de can Ràbia, tots els socis estan altra vegada amb l'ai al cor, ja que si el Sabadell ens repassa a domicili, del segon lloc que podríem haver assolit, ens en anirem al penúltim.

CLASSIFICACIO ACTUAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Equip dels onze mil i «pico»	18 punts
Els «sardines» de la costa	9 »
El «coco» del Vallés	8 »
L'equip més car del mon.	7 »
L'equip dels «cuatro gatos»	7 «
L'equip del déu dels llamps	5 »

MR. JEP.

Programa oficial de festes que se celebraran a Girona per a festejar la victòria que el «Girona F. C.» aconseguirà (?) damunt el Sabadell i que li permetrà assolir el segon lloc del campionat.

Dia 28 d'Octubre

A les 18. — Repic general de campanes, a la catedral de Vista Alegre, per la campana del Patronat.

Dia 29 d'Octubre

A les 10. Ofici solemne a la catedral de Vista Alegre, Oficiari de pontifical, Mn. Lluís Ribas, (a) L'Alit.ón amb els vicaris, Mossèn Narcís Pérez i Mn. Martorell. Escolans: «Pepe Luis» Zabala i en Bruno. Passarà el platet, en Tomaset, corresponsal del Xut!

A les 12 — Gran vermouh popular al local social. Com que és popular, els socis que vulguin assistir-hi, deuran satisfer la consumació.

A les 3. — Magne concert de xiulet, pels renomats artistes, únics en el seu gènere, Casfarlenes i Arribas.

A les 20. — «Pasacalle» pels jugadors del club. En Torredelot dirigirà la xaranga La Federació Catalana hi assistirà en pes, amb el seu president al davant Sr. Roca i «Tatano», el qual portarà el pendó. Després seguiran els altres pendons (un per cada me.n

bre). En Borràs del «Badalona» aguantarà les borles del pendó gros.

A les 22. — Gran funció de varietés al Teatre Municipal. Hi prendrà part

el notable humorista (?) «TOM HASET», el qual farà les delícies dels socis amb els seus contes de la vida privada de diversos «istes» i jugadors gironins. En Pinedo farà el reportatge fotogràfic i literari de l'acte. Els actors són pregats d'anar-se'n al galliner, ja que del contrari no hi sortirien.

Dia 30 d'Octubre

A la 1. — A la sortida dels varietés del Teatre Municipal, es celebraran diverses funcions nocturnes a les esglésies de la Mercè, Sant Feliu, Sant Pere i altres dels voltants. Durant el curs d'aquestes funcions no serà permès el fer-hi «safateig».

Dia 31 d'Octubre

Serà dedicat al descans intensiu

TRANSPORTES GENERALES
de
José Bufi
Sucesor de R. Vidal
Ronda del Dr. Robert, 2   Teléfono 279
GERONA

FABRICA D'ESPARDENYES
Josep Gavaldà
classes d'hivern en sabatilles i
altres novetats. — GIRONA

Dia 1.er de Novembre

El descans intensiu serà intensificat.

Dia 2 de Novembre

«Sin novedad en el frente»

Dia 3 de Novembre

A les 15'20. — A fi de cloure amb un acte brillant la sèrie de festivals, es convidarà a tots els socis i afició en general a l'acte que tindrà lloc a Vista Alegre a l'hora esmentada.

Serà esbardellat i després menjat, el famós «coco» del Vallés, de mal nom Centre d'Esports de Sabadell.

Als socis, els serà permès expansionar-se a les costelles d'en Blanc i d'en Morral

NOTA — En el cas de que per a fer-nos quedar malament — el «Girona» perdés, o bé el Badalona guanyés, aleshores preguem que dissimulin, de passada els convidem a la que encara que una mica tard — tindrà lloc el dia 4 missa de difunts en sufragi de l'ànima del soci desconegut. Hora a tres quarts de quinze; lloc: El Canyet.

mr. Jep

Voleu pujar amb facilitat les pujades?
Usen **CICLES VENDRELL**
P. M. de Camps, 1 xamfrà Jaume I
GIRONA

italo-sifonia

— quest'osso é piú duro di ro-sicare di quanto mi pensavo.

caricatura de sfo)

SPORT-BAR DE **PÈRR CARBONELL**
Refresc i lleors de totes classes. — Cafè exprès,
Plaça República — GIRONA

el pont de pedra

boxa

Una notícia curta, però soculent. Diu que han sentit dir que el Jeff Dickson gironí, el simpàtic Bancells, s'organitza per el dia 28 del proper mes de desembre una vetllada de boxa com no s'en haurà vist mai cap a Girona.

Es tracta d'un combat bàsic de Ignasi ARA contra el portugués Rodríguez. El match estarà enquadrat amb un combat de boxadors locals; un altre combat entre Victor Ferrand i un ex-campió francès del pes mosca (moscal); i dues exhibicions: una a càrrec de Josep Gironés i l'altra de Max Schmeling que, com tothom sap, es troba passant l'hivern a un poblet de la Costa Brava i que s'ha ofert graciosament per a fomentar la boxa gironina.

Diuen que es tracta de celebrar el match en un garatge de la Gran Via que, per la seva extraordinària cabuda, permetrà muntar unes graderies de fusta en les que hi cabran més de tres mil persones.

De moment es topa amb la petita dificultat de que el propietari del garatge demana, a més de 2.000 pessetes, un local gratuït on dipositar els autos mentre els organitzadors de la susdita vetllada de boxa tinguin ocupat el garatge.

futbol

Podem assegurar que el Girona ha obtingut la fitxa de Goiburu, de València, per a jugar el campionat de Lliga.

Condicions: 4000 ptes. de fitxa, 2000 ptes. al València; 750 ptes. mensuals al jugador; primes per partit; fonda pagada a Girona i compromís de deixar-lo lliure tan bon punt s'acabi el torneig de Lliga.

El que ja no podem assegurar es si la adquisició transitòria de que es tracta, es deguda al bon ull del senyor Zabala per descobrir juga-

Fustes Farperras

Girona

dors o bé si es una altra combinació de l'apotecari.

Els de la Penya Barris no hi eren!

Els esportius lectors tenen de fer-se càrrec del sacrifici que representa esbombar un secret molt secret que tenien els senyors Ribes i Pérez.

Mireu si era secret que ni en Xavi ni en Sanllehi en sabien res.

A l'estadi Royal, dirigit per el popular Matxaco o Machaco, els jugadors de futbol del Girona F. C. han guanyat els següents campionats.

Clara, de la manilla.

Zabala, del canari de 2 pts. a posar tots.

Campa, del canari de 0'10 ptes. a posar un.

Trujillo, del mus.

Pequerul, del domino...

El que no han conseguit guanyar és el campionat!

EXPRES-BAR
VINS DE MARCA
Obert dia i nit
Rambla Llibertat, 6 — Telèfon 119
GIRONA

Per manca d'espai no hem pogut continuar en aquest número el reportatge «d'Aiguamol»; amb les nedadores de la Piscina.

espectacles

Teatre Municipal

Ja no tindrem fred quan acudim a presenciar les funcions en plè hivern. La calefacció ha sigut modificada, i s'han posat radiadors en el pati de butaques. Ja era hora, tammateix, de que ens poguéssim treure l'abric durant l'espectacle.

L'element femení podrà lluir-hi durant aquestes Fires els seus trajes vaporosos i escotats, sense por de constipar se.

I, ara que parlem de Fires, s'han confeccionat uns programes a base de sarsuela i opereta, per una companyia força completa.

Podrem admirar novament al tenor Simón — el creador cent per

cent del germà Rafael de «La Doloresa» — i al artista Gimeno.

En San Agustín diu que ve dispost a demostrar que es un tenor «complet», doncs li sab greu que el públic gironí el tingui en un concepte equivocat, degut a les seves actuacions d'aquest estiu a la piscina. Serà veritat?

Desitgem un bon èxit a aquesta companyia on hi figuren artistes tan volguts nostres — la Róssi entre ells —, com també a la companyia de alta comèdia que donarà algunes representacions i que amb tan d'èxit actuà últimament amb «Morena Clara» i «Oro i Marfil».

Megàfon

Teatre Albèniz

«Contra el imperio del crimen». Heu vos ací una pel·lícula interessant, que entre calfreds d'emoció contemplarem arrapats a la butaca. Es de «gangsters» però no us penseu que sigui una truculència més dels americans, només cal dir que es James Cagney el protagonista. Val la pena de veure-la.

Ens ha estranyat que aquest cine retirés tan aviat dels programes «La alegre divorciada». Sempre passa el mateix, quan fan quelcom de bó.

L'acomodador

Cine Gran-Via

«Tres lanceros bengalíes». Amb tota franquesa, tinguerem un desengany quan veierem aquest film. Havíem sentit parlar tant, s'havia fet tanta propaganda i havíem tardat a veure-la, que una vegada vista ens ha deixat una sensació de cosa incompleta, com si diguéssim un regust de sinfonia inacabada.

Estem segurs que amb «Las Cruzadas» no ens passarà el mateix. Per crítiques d'amics sabem del cert que aquest film gegantesc de Cecil B. de Mille deixarà un record agradable a tots els que el vagin a veure.

No és ben trist que a Girona tinguem que esperar ésser a Fires per a veure films de categoria!

Ego Bum

Coliseo Imperial

No teniem cèntims i no hem pogut anar-hi cap dia.

el pont de pedra

correu... que us empaitan que és gran gironà!!

Ras Cuja. — El vostre jardinet va, però això sí, només amb els noms, puix lo altre no es pot aprofitar de mal fet que és.

Tessis. — Perquè no feu versos tractant temes d'actualitat? Polítics, esportius, assumptes locals, etc. etc.

Escipió. — Us prometem que el pròxim número us agradarà més que aquest. Ja ens donem compte que ens assemblem al «Patufet», però que voleu? segons el que fessim ens ho censurarian. Moltes mercès pels consells.

Lluís P. — Els dibuixos es fan amb tinta Xina i sense afusellar. Dibuixos sense llegenda no ens interessen. Els nostres dibuixants ens en farien a grapats. Amic, es aquesta l'espina, la llegenda o xisto.

Kati. Està bé, però no hem entès res. Procureu que sense perdre el caràcter científic siguin més comprensibles.

Passi-ho-bé. — Per ésser d'estudiant bastant espè. Però vaja pot interessar. Us recomanem uns quants cursos, condensats, de gramàtica catalana.

Fox-Trot. — No sé perquè ens sembla que son un «fox» però no un «trot», sino «terrier». Certes coses adhuc pensant-les son indignes.

Nyigo. — Va.

Quart. — No està mal això de les quatre estacions. Ja podeu enviar allò que dieu dels mesos. En canvi lo dels dies ni pensar-hi. Que us penseu que ens hem tornat boigs?. Feu un poema de 365 versos i probeu amb «L'Autonomista».

Tito. — No pot anar en aquest número. Ni en el que vé tampoc, ni en l'altre. Probablement ho farem sortir quan *El pont de pedra* sigui diari. Si voleu, estem segurs, que ho podeu fer millor. Una mica més d'il·lació i els vostres escrits estarian bé.

Negus. — Ens sembla que confoneu *El pont de pedra* amb el «Papitu». Tocino. (Us diem tocino per no dir-vos una altra cosa).

Pitus. — Els vostres jardinetes ambe van... però al cove. Amb

A la nostra ciutat, com en tot lloc una mica important, hi ha infinitat de coses que és difícil véure-les realitzades.

Com a mostra heus ací unes quantes:

... que l'aigua de l'Onyar es converteixi en aigua de colònia.

... que la «potable» sigui potable ... que la de la Piscina sigui «stassanitzada»

... que tinguem dues places mercat.

... que els llacets agafin algun gos.

... que en Pauperes se'n gastin «algún»

... que veiem acabat el monument (?) de davant de Correus.

... que els nens vagin a la guarderia que s'està construint (?)

... que siguin repintats els bancs de la plaça de Sant Agustí (doncs semblan malalts de tant descolorits

... que ens eixamplin el Pont de Pedra, el carrer de Ciutadans, les Ballesteries i la Devesa.

... que L'Autonomista s'escrigui en català.

... que el «Girona» ascendeixi a la 1.ª Divisió de Lliga.

... que desapareixin aquella mena de pancartes anunciadores que hi ha a la Rambla.

TOQUEM.

Visat per la censura

---

aquesta mala lletra i mala sombra us tindriu de donar vergonyal

El Cavaller Misteriós. — Molt agraits. Sembleu la «Gaceta». Vaurieu l'estil de tant en tant. Apreneu vos els adiectius i veureu que a una nena formosa se li poden dir coses molt boniques.

Van al cove per estar desprovistos de gràcia, de gramàtica, de caligrafia, d'higiene, etc. etc. els escrits d'en Mussol, Pep, Gustaw, Noi del Pont, Jhon Fum, Mulleras i Carcán.

EL CARTER

“savoir faire”

El diari local «L'Autonomista» de dijous passat, publica la notícia d'haver passat unes hores a Girona l'ex president de la República francesa Mr. Gaston Doumerge. Segons l'informació a que alludim, el popularíssim Gastonnet (i donem a la paraula un sentit del tot afectuós) va quedar encisat de diverses coses de la nostra ciutat de pedra. El repòrter local, però remata la notícia dient-nos que el Sr. Doumerge va ésser acompanyat, en el decurs de la seva estada a la immortal ciutat, per «el nostre amic el guardia municipal Sr. Ayats»

Com que els del Pont de Pedra som uns poca-soltes, sempre hem de treure punxa allà on no n'hi ha. I heus ací que el nostre redactor d'affers internacionals, després de laboriosíssims investigacions, descobrí que el motiu de que Mr. Doumerge fós acompanyat, a Girona, per un guardia municipal, no és altre que el de que «el nostre amic Sr. Ayats entén una mica el francès.

el pont de pedra

celebrarà l'aparició del segon

número, un dia d'aquests,

amb un àpat que es farà

a qualsevol lloc.

Carril Auto - Service

Gasolina Gas-oil

Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

el pont esportiu

Deguda a la ploma de l'immo-
tal XAVI, redactor esportiu de
l'Autonomista, i després de múlti-
ples intervencions de tots els redac-
tors del Pont i fins del nostre esti-
mat i venerat Director — ja que s'hi
negava d'una manera rotunda —,
per fi ha accedit a donar-nos les pri-
mícies de la crònica que publicarà
en l'esmentat diari el dia que el Gi-
rona guanyarà el campionat d'Es-
panya, contra el Barcelona.

Amb l'oposició de l'inepte — i alguna
cosa més — àrbitre sandunga i amb el
beneplacit de la Federació i amb els
udols d'aquella colla de feres del públic,
el Girona es proclama campió d'Espanya
al guanyar al Barcelona per 10 goals a 9.

I doncs, que es pensaven els de
Barcelona? Perquè el Girona és un
equip de fora, ells ja creien que no
seria capaç de passarlos la mà per
la cara. Doncs ja està demostrat
palpablement; els ha guanyat el
Campionat, pesi a qui pesi i caigui
qui caigui.

Ja podem dir que el Girona no
ha pas tingut el camí planer per
arribar a dalt de tot, sinó que ha
hagut d'aguantar totes les porcades,
per no dir una altra cosa, d'aquesta
colla de mangants que en diuen
àrbitres, que han consentit totes les
brutícies dels jugadors contraris
que li han estat oposats fins arribar
a la final. El mangant de torn d'a-
vui no era menys digne que els al-
tres. Ha fet tot el que ha pogut
perquè el Barcelona guanyés. Tots
els que han assistit al partit ho han
pogut veure. Ha fet tirar tres pe-
nals contra el Girona, però gràcies
a la gran actuació del nostre por-
ter, només n'han pogut entrar un i
gràcies. Per si això fos poc, tots els
fauts que feia el Barcelona, els pi-
tava contra nostre, i els gironins
que miraven el partit, havien de
callar perquè del contrari tenien
desseguida a sobre quatre o cinc
feres del públic que en lloc de viure
en un pis, tindrien que tencar-los

al Parc a fer companyia als ani-
mals.

I els senyors (?) de la Federació,
que presenciaven el partit des d'una
llotja, tan fresquets, quan els colors
deurien sortir-los a la cara, però
com que tenen una pell tan groixu-
da, tant se'ls dona que el Girona
s'enfonzi. Ells, si de tant en tant,
reben algun «santet» d'aquells que
hi ha el n.º 1000 o el n.º 500, ja es-
tan contents! Que en corre de barra
pel món!

Referint-nos al partit en sí, de-
vem dir que la victòria del Girona
és ben merescuda. Solament ha po-
gut guanyar per un gol de diferèn-
cia, però davant del que ha passat
a l'Estadi, podem estar contents de
que a la fi hagin pogut sortir ven-
cedors

Es clar que hi va haver algun
jugador que va fallar, però, ja se
sab que amb aquests partits els
nervis poden molt i que no sempre
surt el que un vol que surti.

En conjunt, el Girona va fer un
bon partit. Bé el porter, a pesar
dels 9 gols, ja que la «burra» de
l'àrbitre permetia que els davanters
contraris l'entréssin sense contem-
plació i prova d'això són les 18 ve-
gades que va tenir que ésser re-
tornat.

Els dos defenses, fermes i se-
gures. Si d'aquest partit el seleccio-
nador nacional no els fa interna-
cionals, és segur que estarà venut a
l'or d'aquells «xupopters» de la Ca-
talana.

Els mitjos van aguantar bastant
bé les incursions dels contraris i
també van donar bastant joc a la
davantera. El millor, l'ala dreta,
que amb la llenya que hi havia al
camp, es trobava en el seu element.

Els davanters, formidables. Bona
prova d'això són els 10 gols sense
un «pero» que van marcar i els
altres 15 que «allò» — no ens atrevim
a dir-li persona que tocava el xiu-
let, va anular-nos, que també eren
ben legals. La defensa contrària re-
partia gitzes, cosses i patacades

que era un gust, però els nostres
davanters, sempre al «tanto», els
esquivaven i marcaven els gols a
cabassos.

Dels contraris, tots molt bruts.
Solament va jugar net, l'extrem es-
querra, però va ésser degut a que
als cinc minuts de joc va haver de
retirar-se degut a una jugada des-
graciada amb el nostre mig ala
dret.

Per acabar, donem les gràcies
a la Junta Directiva del Girona,
perquè ha sabut fer guardar la dis-
ciplina necessària a l'equip i així
arribar al màxim títol. També als
jugadors que tan braument han
combatut i al públic que sempre
els ha animat. Visca el «Giro-
na F. C.»! XAVI

Com que les nostres planes sem-
blen un epitafi i no fan riure ni
amb psèsigolles, estem fent gestions
prop del més gran humorista del
món, — encara que inconegut. — Al
llegir les ratlles precedents, desse-
guida deu haver saltat a la pensa
dels nostres lectors que no pot tractar
se de ningú més, que de qui es
tracta.

Si, senyors i senyores: estem
fent gestions — i sembla que tindran
un bon fi — per que entri a formar
part de la nostra redacció el mai
prou alabat corresponsal del «XUT»
a Girona de pseudònim TOMASET.

Com que nosaltres no sabem fer
barrila, tenint un mestre en aquest
difícil art al nostre costat, estem
segurs que farem tronar i ploure i
que la gent es trencarà de tant
riure. De moment ja ens hem assé-
gurat de què en Torrent dels bra-
guers ens subministrarà els que si-
guin necessaris a fi de que els
trencats no pateixin.

No podem menys que felicitar-
nos i al mateix temps, felicitar als
nostres lectors, ja que estem segurs
de que ens ho agrairan.

Agència B. S. A. Motos - Acceso-
ris i reparacions
JOAN CIURANA
Cicles especials Ciurana
Rambla Verdaguer, 16 GIRONA

capols literaris

Condicions per a col·laborar en aquesta secció

1 Els treballs tindran que ésser escrits en català. No acceptarem els que vinguin amb esperanto o morse

2 Tindran d'ésser més curts que les novel·les d'Ortega i Frias.

3 La lletra, millor que sigui clara i, si pot ésser, que no es baralli la redacció amb l'ortografia.

4 Tot escrit tindrà que venir acompanyat del cupó que adjuntem. del contrari i a una velocitat de 130 l'acompanyarem nosaltres a Cowes a fer regates.

La Redacció

N. de la R.—De les conseqüències fragi-contundents que pugui derivar-se de la publicació dels escrits, seran responsables llurs autors, així és que pel compte que us té, recomanem seny del bó.

C U P O

CAMISER
Arpen

Pel·lisses
GIRONA
27

Camises, corbates, mitges, mitjons, casadores, bates, batins, païames, gèneres de punt, especialitat en camises a mida.

la guerra a etiopia

Addis-Abeba 25.—Es desmenteixen les notícies referents a la presa d'Adua per forces italianes.

Roma 25.—Es confirma que aquest matí ha sigut presa la població d'Adua. Amb aquest motiu les tropes han cantat varis himnes patriòtics. Es suposa que continuaran cantant fins el període de plujes.

Ginebra 13 (S de N.).—S'ha trobat a la fi la població d'Adua

que tant s'havia cercat. Es a mà esquerra d'Acsum i no es podia veure gaire bé per ésser amb lletra molt petita i prop d'unes ratlletes que deuen ésser rius. Tot això dificultava en gran manera la tasca de la Comissió.

Ginebra 14. (S. de N.).—Després d'ésser discutit per l'Assemblea es comprova que el que s'havia prèp per Adua no és tal Adua, sinó, Abuà

Així és que per aquesta raó, la Comissió continua fent recerques en el mapa.

Ginebra 15. (S. de N.).—Es confirma la notícia de que, la Comissió estava mirant, equivocadament, el mapa d'Oceania en comptes del d'Àfrica. Per aquest motiu no ha sigut possible trobar les ciutats que es cercaven en el mapa.

Ginebra 16. (S. de N.).—S'ha acordat nomenar una altra Comissió proveïda de telescopis.

Ginebra 17. (S. de N.).—Davant de la impossibilitat de determinar el lloc on es trova la ciutat d'Adua en el mapa, s'ha confeccionat un programa que serà sotmès a l'Assemblea per veure si aconseguen saber d'una vegada el lloc exacte del Món que, es teatre de la guerra.

Text del Programa:

1.ª A quina part del món es troba Àbissínia.

2.ª Definir si Àbissínia es una muntanya, un llac, un riu o un arxipièlag.

4.ª Llenguatge i costums.

Ginebra 18. (S. de N.).—S'ha discutit la primera pregunta del Programa i portada a votació ha resultat que,

26 nacions diuen que es troba a Oceania

48 la situen a Àfrica

1 prop de Finlàndia, i

2 diuen que no existeix

Les sis delegacions restants s'abstenen de votar, declarant que llurs Estats els prohibeix respondre concretament.

Ginebra 19. (S. de N.).—S'aprova per unanimitat que Àbissínia és una catarata.

Ginebra 20. (S. de N.).—Portada a votació la tercera pregunta, ha resultat que,

29 nacions no senyalen a ningú com a enemic directe

4 diuen que el principal enemic és el clima.

Les restants Delegacions han declarat que no saben res de la guerra i al poser-los al corrent, el President ha començat a donar visques!, tot cantant la Marsellesa i alguna sardana. S'han aixecat oradors espontanis que han lloat les virtuts de la guerra. El Delegat del Paraguai ha dit que la «pau és la guerra i la guerra és la pau» de les nacions. (Ha resultat ferit de consideració pel Delegat de Bolívia). Han continuat els disturbis al discutir-se el llenguatge, doncs, tots els delegats americans asseguren i juren que, allà no es parla cap llengua i que en tot cas que essent fronterer com és amb Portugal, no és pot parlar res més que el portugués

Perruqueria

FELIP VILA

servei esmerat

Nord, 10

GIRONA

Ginebra 21. (S. de N.).—S'ha acordat continuar les discussions sobre aquest punt a principis d'agost de l'any que vé. Durant aquest temps s'estudiarà la forma de comprar una geografia a terminis i un mapa mundi a varis colors, així com unes quantes sonelades d'arnica i cotó hidrófil.

(Aquestes notícies ens han sigut trameses pel nostre enviat especial a Ginebra, senyor Jan Nog Tun).

Relloges de qualitat—Garantia il·limitada

**CRISTALLES
IRROMPIBLES
PARA RELOJES**

Rellogeria Sauret

Progrèf 4 GIRONA

Autos de Lloguer

des de 0'85

ptes. qmetre

RIGAU (a) LLATES

Telèfon, 509

GIRONA

el pont: de pedra

Servei Meteorològic

A Girona a les 8 del vespre

A Abissínia bufen vents molt carregats i en totes direccions. Encara no ha parat de ploure. Pel costat del Partit Radical ha baixat la temperatura d'una forma alarmant; se suposa que ha estat degut als núvol estratus o «Straus». Es probable una gran disgregació... atmosfèrica.

Temperatura màxima: 50 a l'Albèniz.
Temperatura mínima: 7 1/2 (Encara s'aguanta)
Depressió en el pa: 5 cèntims.—Classe de núvol: cirrus, cumulus i straperilos. Precipitacions: Són imminents algunes del costat del Govern.—Tems probable per a la pròxima quinzena: po-li-ti-ca-la-mi-tós.

Preus de

suscripció

Redacció, Administra-
ció i impremta
A. Castro, 7

els museus de les figures de cera i el «museo roca»

Fa uns tres anys, recordem haver vist el veritable, el complet «Museo Roca» que portava un altre nom, no recordem quin. Visitant el que va venir a Girona per Fires, veïrem que aquest era un saldo d'aquell.

El que hi havia el Paral·lel feia més per unes fires que el «Roca». A aquell no hi mancava cap truculència d'aquestes d'èxit segur entre la gent senzilla i ignorant. Les figures eren de factura francesa i abastaven tots els camps, des del fulletonesc de «quartier» fins al cas de degeneració més tétrica, passant pels estupefaents

La presentació era pobríssima i distava molt de semblar-se al famós «Musée» parisien.

Valia cinquanta cèntims l'entrada. Us introduïeu per una porta rònega d'aspecte destarlat. Els cortinatges que eren abundants, estaven tots esfilagarçats i en molt mal estat. Al primer replà d'una escala de rajols hi havia puerilment dibuixada una calavera que vàrem suposar era allí per impressionar als visitants.

Aquella habitació era com una mena de pròleg a les escenes macabres que hi havia a l'interior. Passaveu una altra porta amb cortinatges d'un vermell descolorit, polsosos i enterenyinats i us trobaveu dintre d'una altra sala empostçada i plena d'esclètxes.

Al vostre entorn, uns quants diorames decorats amb pèssim gust us feien somriure de primer entuvi en comptes d'embasardir-vos. Un representava al sol·licitat de l'anglès... el Destripador... de les seves víctimes.

Un altre, una coixa francesa no recordem el nom — que demanava clemència al seu imminet butxí que, amb una destrat desmesurada, l'amenaçava continuament. El de més enllà a un senyor de cara patibularia que, a una mà tenia un gros ganivet i amb l'altra, es mirava el cap d'una senyora que malgrat i tenir-lo separat del tronc somreia inexpressivament. No hi mancava —naturalment— el cèlebre Landrú amb les seves tretze víctimes. Per cert que a aquest, com assassí de més categoria, el distingien d'una manera manifesta resservant li dos diorames per ell tot sol. El podieu contemplar en les seves funcions habituals —matant— i purgant l'afrositat de llurs crims; o sigui guillotinat.

Totes les figures eren inexpressives i anaven habillades esparrocadament.

Al mig d'aquesta habitació es podien contemplar els estralls dels estupefaents entre la gent de l'

«hampa» i els «corridos». Aquestes figures ens va semblar haver-les vist amb anterioritat al cèlebre, entre els provincians, «Cabaret de la Muerte», i que estava instal·lat sota de Colom.

Abonant cinquanta cèntims més, tenieu dret a veure el «clou» de l'espectacle: La representació plàstica dels diferents casos d'enfermatats venèries.

A aquesta habitació —pobre com les altres— hi havien exposades les mateixes figures de cera que portava el «Museo Roca» per fires.

El mateix que ací a Barcelona també hi eren les testes venerables d'uns quants sobirans i presidents de repúbliques: la de Pi i Margall, Salmerón, Wilson, etc. etc.

Hò hem pensat molt i no hem conseguit mai explicar-nos que dimoni hi feien aquestes testes en aquest lloc. A menys que... però no pot ésser!

Tófona

gironina

— Escolta nanol Per què en diuen de la Llibertat d'aquesta rambla?

— No ho sé del cert però, a mi em sembla que deu ésser perquè tots els cafès poden posar a fora totes les taules que volen.

Dibuix de Tejero

25 cts.
del Destripador... de les seves víctimes.